

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Titulus XXV. De clero percussore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](#)

TITULUS XXXV.

De clero percuīsore.

CAPUT I.

Ex Concilio a Agath.

Si quis in aliquo ecclesiastico b gradu sacratus percuīsor fuerit, corripiatur à crīmine; si non emendaverit, deponatur.

NOTÆ.

Conciliij, nec in aliquo Concilio, quod hucusque legerim.

I. a *A Gathensi.*] Ita etiam legitur in prima collēctione, sub hoc tit. cap. 1. Sed hæc verba non reperiuntur inter canones editos ipsius

b *Gradu sacratus.*] De gradibus sacris, & à quo tempore subdiaconatus inter eos relatus sit, egi in cap. à multis, de etate, & qualit.

2.

CAPUT II.

Gregorius Andrea Episcopo a Tarentino.

Tribunal judicis æterni securus aspiciet, quisquis reatus sui conscius digna eum mōdō pœnitentiā placare contendit. Habuisse te siquidem b concubinam, manifesta veritate comperimus, & te illius criminis participationem habere, de qua etiam contraria est quibusdam nata suspicio. Sed quia in rebus ambiguis absolutum non debet esse judicium, hoc tuæ conscientiæ elegimus committendum. Qua de re si in sacro ordine constitutus ejus te permixtione esse recolis maculatum, sacerdotij honore deposito, ad admistrandum nullo modo præsummas accedere: sciturus in anima tuæ periculo te ministrare, & Deo nostro sine dubio te reddere rationem, si hujus sceleris conscius, in eo, quo es ordine, celans veritatem, permanere volueris. Unde te iterum adhortamur, ut si te deceptum antiqui hostis calliditate cognoscis, competenti eum, dum licet, pœnitentiā superare festines, ne cum eo particeps, quod non optamus, in die judicij deputeris. Si vero hujus reatus tibi conscius non es, in eo te necesse est, quo es, ordine permanere. Præterea quoniam mulierem de c Matriculis contra ordinem sacerdotij cædi crudeliter fuitibus d deputasti, quam licet post octo menses exinde minimè arbitramur suisse defunctam, tamen quia ordinis tui habere noluisti respectum, propterea duobus te mensibus ab administratione Missarum statuimus abstinere, in quibus ab officio tuo suspendum ftere te convenit quod fecisti. Nam valde dignum est, ut postquam te ad vitæ istius tranquillam rectitudinem laudabilium sacerdotum exempla non provocant, satem correptionis medicina compellat.

NOTÆ.

Gregorius.] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 2. & apud Burghardum lib. 1. Decreti, cap. 195. Carnotensem part. 5 Decreti, cap. 310. apud Gratianum in cap. habuisse, 33. dist. & extat textus hic in registro epistolarum D. Gregorii Magni, lib. 2. indist. 11 epist. 44. Andreas hic primus fuit hujus nominis Episcopus Tarentinus, de qua dicepsi Tarentina egi in cap. 12. de r̄escript. Horum excessuum correctionem delegavit Gregorius Joanni Episcopo Gallipolitanensi sequenti epistola, in hæc verba: Ex gestis, qua ad nos fraternitas tua direxit, inventus est, Andream fratrem, & Coëscopum no-

DD. Gonzal. in Decretal. Tom. V.

strum habuisse sine dubio concubinam. Sed quia iaceret sum est, si eam in sacro ordine constitutus contigerit, necesse est ut eum solicita adhortatione commoneas, ut si positus in sacro ordine cum ea se novit immixtum, ab eo, in quo est, officio quiescat, & nullatenus administrare presumat. Quod si forte conscius sibi hujus rei, peccatum suum supprimens, administrare presumperet, anima sua periculum divino iudicio imminere cognoget. Matriculam vero, quām fecit fuitibus castigare, quamvis exinde post octo menses obijisse non creditur, quia tamen eam contra propriae sui ordinem hujusmodi fecit affligi, duobus hunc mensibus à Missarum solennitate suspende, ut vel haec cum verecundia, qualem se de cetero possit exhibere, instituat. Præterea oblatâ nobis petitione, qua senerat

M III

17

in subditis, clericis predicti Episcopi multa se mala ab eo sustinere commemorant. Ob quam rem fraternalis sua subtiliter cuncta curer addiscere. & ita ea rationabil modo emendare, atque disponere, ut nulla eis pro hac re huc remeandi de cetero necessitas imponatur.

b Concubinam.] De penitentia Episcopi concubinarij egi in cap. 3. de cohabit. clericis.

2. c Mulierem de matriculis.] In dicta epistola 45 legitur matriculam, unde cognosci non potest, an nomen hoc esset proprium ipsius feminæ, an vero feminæ illa aleretur ex matriculis

Ecclesia Tarentinæ, juxta veterem morem, quem illustravi in canone 36. Concilij Illiber. & refertur Vossius de vii iis sermonib. lib. 3. cap. 24. Zerda in advers. cap. 76. num. 7. & forsitan quia vidua hac alebatur ex matriculis ipsius Ecclesiae, ideo Gregorius appellat eam mulierem de matriculis.

d Fustibus deputatis.] Contra tradita in cap. 1. de calumna.

e Oculo mensis.] Post quod tempus credatur percussum ex vulnere accepto decepsisse, exposuit in canone 5. Concilij Illiber.

CAPUT III.

Alexand. III. a Lucensi Episcopo.

PRESENTIUM lator in quodam conflictu afferit se fuisse, pro parte tamen illorum, qui violentiam repellebant, in quo lapides ipse projectit, sed aliquem non percussit: quem nos quia per alios illic aliqui dicuntur occisi, & celebrazione Missarum præcipimus abstinere. Mandamus itaque vobis, ut si res ita se habuerit, & alia tamen non impediunt, decurso hujusmodi temporis spatio, ad sui eum exequitionem officij admittatis.

NOTÆ.

*a L*VCENSIS.] Ita etiam legitur in prima collectione, sub hoc tit. cap. 3. & post Concil.

Lateran. part. 16. cap. II. additur, & Capitulo. De Ecclesia Lucensi, seu Lucanensi egi in cap. cum causa, de elect. & textum hunc exposuit supra in cap. 2. de homicid.

CAPUT IV.

Cœlestinus III.

CONTINENTIA literarum vestrarum inspecta, quā significatis nobis, quod cum P. acolytus præsentium lator cum quibusdam hominibus ad resistendum prædibibus arma sumpsisset, in conflictu illo tres fuerūnt ab aliis vulnerati ad mortem, ita tamen, quod illa homicidia, neque factio ejus, neque consilio perpetrata fuerunt. Quia verò super hoc nostrum requisistis contolum, vobis taliter respondemus, quod cum prædictum acolytum ad frugem melioris vitæ transisse dicatis, & in monachalireligione ferè per annos VIII. laudabiliter hucusque vixisse, meritis ejus aliis non repugnantibus, ad subdiaconatus ordinem valeat promoveri, & meritò altaris ministerium exercere.

NOTÆ.

*I. a C*OELSTINUS III.] Ita etiam legitur in secunda collectione, sub hoc tit. cap. final. nulli bi tamen exprimitur cui referatur Pontifex.

b Acolytus.] De quo gradu egi in cap. 2. de offic. Archid.

2. c Resistendum.] Et ita arma non sumpsit pro defensione necessaria: quare desideratur ut ad ordines sacros accedere posset, quod ad meliorem vitæ frugem transisse, & ut per octo annos laudabiliter fuerit conversatus.

COMMENTARIUM.

*3. C*um Ecclesia valde abhorreat sanguinis effusionem, & in suis ministris omnem masitudinem optet, ideo non solum eos militia nomine dat prohibuit, ut probavi in c. petitio, de homicid, verum & arma deferre, ut probavi in c. clericis arma, de vita & honest. clericis, & sententiam sanguinis proferte, & sententiam, ne clericis vel monachis

ac etiam quamcumque percussionem ab eis fieri omnino prohibuit, can. 64. Apost. ibi: Si quis clericus in pugna pulsatum aliquem uno istu occiderit, deponatur propter suam proclivitatem, & temeritatem. Et c. de his clericis, 50. dist. Concil. Tributieni can. I cap. cum beatus, 45. dist. plura adducunt Elspence lib. 2. digress. c. 3. Crespetius in summa, verbo Clericum non sit percussor. Et percussor non solum dicitur, qui sùa manu percussit, vel ûm & qui verberandi, vel occidendi facultatem dedit, ne fraus fiat canonii Apostolorum, ut statuit in canone 9. Synodi Constantini. ibi: Qui percussit, vel curavit ut cui manus percisteretur. Ut etiam ait Ulpianus in l. non solum. §. 1. ff. de injuriis. Intuitu tamen disciplinis licet presbytero leviter percutere discipulum, ut probavi in cap. presbyterum, de homicidio: & judici ecclasiastico penam fustium imponere, dum ramen per eam ad sanguinis effusionem non perveniat, ut probavi in cap. 1. de calumna. Ex quo commentario, & præcipue ex adductis in cap. petitio, de homicidio, præfens commentarium petendum est.

TITULUS